

צידה, לא נלהבת במיוחד מן הרעיון המב-
טיח לה להשקיף על מיצרי טקסטיל ב-
שעה הקרובה.

★ ★ ★

דומיית מוות

השקט ששרר בחדר היה חגיגי מדי. קדושת המעמד, בעצם. לא כל כך מפני כל אחד מן הנוכחים שמא יפליט שטויות ועוד בצרפתית ברורה. באחיר היהדה עדיין מאמש שאלתה הרבילית של אהת, שחשה חובה לאומית לשאול את המאדאם לאחר התצוגה מה דעתה על תורת ה' הגועז ומה יש לעשות בנידון. ההיסטוריה שתקפה באותו רגע את הממונה על ה' טכס, אברהם גלבוני, עדיין ריחפה מול

פרסית שנערכה לה מעמם „משכית“

כל אחד מן המוזמנים לתצוגת האופנה הפרטית.

לפעמים, אומנם, נשמעו לחישות, אבל המצב הכללי אישר שהסייג לחוכמה שתי-קה — שולט על כל אחד. האורחים הירכו לבטא את עצמם, כלומר, לנווף כל אחד באחר, בתנועות ידיים. פה ושם גוייסו ה' עיניים. לא מעט מבטי אשמה התרוצצו ב' חדר ודרסו אחד את השני, כשאחד הנוכחים היה מזוי עצמו בקול, משתעל, מדגיש עצמו למעלה מן המותר. אף לא אחד ניסה להעזי לחשוב שהתפוחים על השולחן יכיר לים להימצא במיקרה גם בפיו. קולה ה' תוסס של מרי טרוז היה הקול האנושי ה' יחיד שנשמע בחדר הרומם והקפוא. עת הפגינה הדוגמנית הגרמניה, מארן, בחיך בלונדי את האופנה הישראלית. היא היתה היחידה בחדר שהתרכזה עמוקות בשמלות, שבכלל התכוונה בהן. אבל הרושם המורד היה, שגם היא לא נהנתה לשמוע את עצמה. המשפטים המעטים שהיא פלטה היו מור-

דאם אינה מליבשה את ה'92'65'96 ה' ומים שלה דחקא אצל דיור. עושים לה צרות. מסרבים לתפור לה לפי ה' לים שהיא עצמה מתכננת ומאלצים אר' ללבוש רק את דגמי הבית. לא, אומרת ו' ברצינות כנה, אין היא שייכת חלילה ג' השומר אמונים לבית אופנה אחד. היא יונה אצל כולם. הסימפטיה האחרונה באנמן. טעמה מעודן, סופיטיקייט, א' אינה מנסה להכחיש במשהו את עוב' שה' זוללת שמלות ונלהבת לאופנה ש'.

ולה, מעבר למנש המלא אפרסקים, עני' תפוחים, שלא שינו את תנוחתם עד התצוגה, ישבו על ספתיקירי שבע' ורת אילמות, שבאו לחזות במאדאם ה' בתצוגה. מלחתה ומלחה ממשרד-החוף ראל, מאירה גרא משכית. הדיוור ה' אלי — גדעון אוברזון בן ה'91, שתיים וכו' לייצא וכתבת העולם הזה. בתה רגת והחיננית ישבה בכורסה ל-

בדיקה יסודית

של הדגמים ערכה הגברת הראשונה עת נערכה בפניה בחדרה ש' במלון דן, תצוגת אופנה פרטית של מוצרים ישראליים. בתמונה היא בוחנת חליפת חורפ. יושבת מימיה — בת בעלה, נשיא חוף השנהב. בהערותיה על המוצגים השונים, הוכיחה הנשיאה בקיאות נדירה וטעם טוב באופנת פאריס החדשה.

אריג ישראלי בגחני פסטל עבור חמש מע' רכות לבוש, איתן תתפור כשתגיע לפאריס. „אין בחוף השנהב הוט קוטור“ הסבירה את בגידתה הגלויה בתופרות של ארצה, „יש בקושי קונפציה זעירה“.

בתצוגתה הפרטית ביקשה בעיניים רעבות למדוד חולצה שהורה, המתאימה למכנסיים שחורים אותם השאירה בחוף השנהב. רק דקה, זה לא יקח הרבה זמן. אבל המלחה הישראלית שלה לא נתנה לה רשות. היא הזכירה לה שאין זמן. שבסרפנו ייקבו בגללה, מזה רבע שעה, טכס סיום קורס טירוניות. למלחה היה נדמה, משום מה, שזה חשוב יותר בשביל מרי טרוז מאשר שמלה חדשה.

כבים משתיים עד שלוש מלים, וניצלו את מינומום התחביר הצרפתי. היא מישרה את מרבית הדגמים, והיתה עניינית בצורה מוג' זמת משהו.

„קטנה מדי“ הודיעה כשמארן נשאה על עצמה טוגה של משכית בגזון קוראל, מספר 40. הגברת נוהגת, כידוע, להזמין רק 42. חולצה רחבה שחורה של משכית, שתאמה את מידתה, הצליחה להעלות חיוך מאושר על שפתיה. „יפה, לא?“ היא פנתה לבתה החורגת.

מאדאם ידעה לתפוס באלפית השנייה את הפגם הלא-נראה-כמעט בכל דגם שהוצג ל' פניה. היא היתה אכספרט בלמצוא חסרו' נות. אבל יחד עם זאת היתה מבקרת מצר' דדת. השניאה הנוראה ביותר הביחנה ב' חיוך משוחרר, בעליות אפילו.

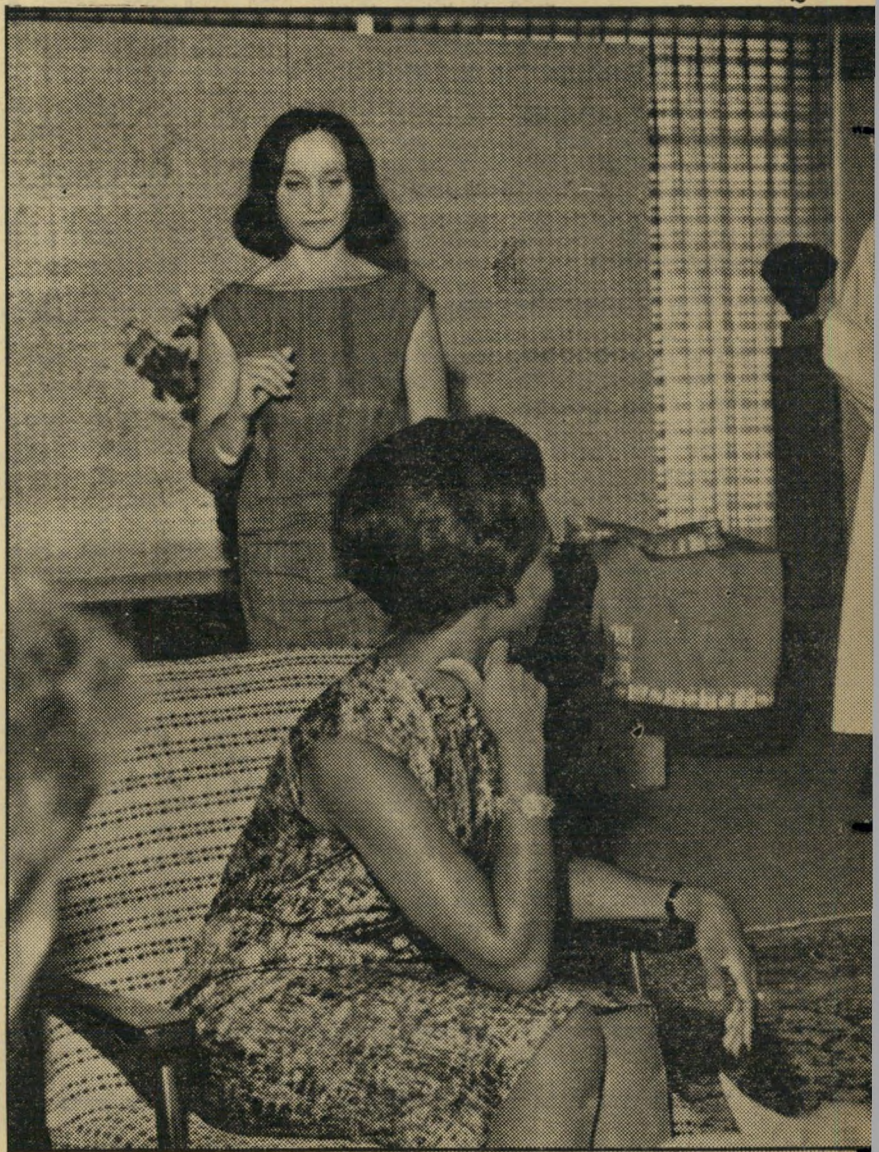
★ ★ ★

צבא או שמחה?

האשה האלגנטית ביותר של אפרי' הקה, ואחת הראשונות בעולם, בזה ל' איפיר, היא מהתרת גם על שפתון. אבל לא על גרבי ניילון בגזון הקפה בחום הלוהט של שלוש אהר-הצהריים. היא מק' פידה על אנט'פרמנט ומישחת ציפ'רניים בלאק ורוד, בנעליבית על עקב רוק', בשימלה צהובה-חומה, פשוטה, בעגילי זהב, באצעדת חרוזים קיבלה את האורחים. קשה היה לחשוד בה אותו רגע כי שמעה אי פעם על מלה בשם טוויסט.

„נחמד. אבל אני לא לובשת שבלית ארוכות כאלה“, העירה לגדעון, כשתלפה לפניה שמלת-הערב הנהדרת שלה, בעלת מחשוף-הגב העמוק. הגאון הקטן, יורשה בחיים של לולה בר, קיבל בשלחה מאופקת את הזמנתה עבור שמלה קצרה בדיגמה זהה מלמה בהכלת-זהב — תוצרת חוץ. רגע קודם, היא עצמה לא התאפקה מלהעיר בהתפעלות לבת בעלה: „את רואה את הילד הזה? הא הייט“.

גברת בוואני נחזה את החלטה הקדומת לרכוש פרווה בישראל. יש בה יותר מדי תפריים, לדעתה. לעומת זאת, שיכנעה סר' פית את בתה, כנה, ורופא הבית. שלה לרכוש חולצות ישראליות רקומות. המל' תחה שלה עצמה תפחה בעשרות מטרים

השנהב. שעה תמימה נמשכה התצוגה הפרטית. מרי טרוז, הנוהגת להזמין את מלתחתה אצל דיור ובאלמן, בחרה טוגה וחולצה מתוצרת משכית ושימ' לת-ערב של גדעון. בתמונה מודגמת מערכת-ערב בהשגחת מאירה גרא.

דן, המיועד לנשי' מעלה, הדגימה ה' לפני נשיאת חוף

אפילו דיאמה מוכנה הנשיאה ליסול על עצמה, מאשר ל' וותר על שימלה הנראית לה קטנה ממידתה.